

## EEN WERK VAN BARMHARTIGHEID

### **Wie laaft de dorst?**

In onze scholen is er al enige tijd  
een ban op suikerhoudende frisdranken.  
Op de speelplaatsen staan er watertaps  
met fris kraantjeswater.  
Zo kunnen dorstige leerlingen (en personeelsleden?)  
op een gezonde manier voldoende drinken.

Op school is er daarnaast een andere dorst:  
de dorst naar kennis en naar leren,  
de dorst naar een goede sfeer,  
de dorst naar verbondenheid.

Die dorst laven  
is een werk van warmhartigheid.  
Warmhartigheid  
voor de leerling die apart zit,  
voor de leerling met steeds dezelfde kledij,  
of, om het talent te zien  
van de leerling die zwakker is.

Warmhartigheid  
voor de nieuwe collega,  
voor de collega met een moeilijke klas,  
door een waarderend woord van of aan je directie,  
door tijd te maken voor iets extra.

Warmhartigheid mag je jezelf ook geven.  
Door elke dag het positieve te zoeken  
en dat even voor ogen te houden.  
Door niet teveel alleen te doen,  
maar samen met anderen.

Warmhartigheid kan je,  
als je gelovig bent,  
ook ontvangen vanuit je geloof.  
Als je je wendt tot Hem  
die het goede voor je wenst  
en je dorst lest met zijn nabijheid.

De dorstigen laven in onze scholen,  
mag er dagelijks werk van worden gemaakt.

*Rik Renckens*